मौ शात्रुभिस् ते हयोत्तमाः· 2) cingere, circumvenire, circumsedere, *c. loc. pers.* A. 8. 30.: पर्यपतन् ... मयि·
c. प्र 1) cadere. A. 8. 15.: हस्तात् ... प्रतोदः प्रापतद् भुवि· 2) volare, advolare. MAH. 4. 1893.: सहस्राणि शराणाम् प्रापतंस् तत्र द्रोणस्य रथम् अन्तिकात्· *Caus.* प्रपातयामि cadere facio. SU. 1. 14.
c. वि *Caus.* facere ut volet, *de sagittis*, jaculari. MAH. 4. 1862.: व्यपातयच् छरान्·
c. सम् convenire, congredi. N. 18. 23. 23. 29. IN. 1. 36.

2. पत् 4. *A.* dominari. RIGV. (v. Westerg.) पृथिवीम् पत्यमानः· (Cf. पा, unde पत् ortum esse videtur, correpto आ, sicut in पति, adjecto त्, v. gr. comp. 109[b].)

पतग *m.* (volatu iens, e पत volatus, in initio compositorum tantum usurpato, et ग iens) 1) avis. 2) sol. RAGH. 2. 15.

पतङ्ग *m.* (ut equidem puto, ex Accus. vocis पत volatus et ग iens, v. gr. 646.) avis. DR. 5. 18.

पतत् *m.* (volans, a पत् suff. Part. praes. अत्) avis. RAGH. 13. 19.

पतत्र *n.* (secundum Wils. a r. पत् suff. *unâd.* अत्र; verisimiliter autem descendit, tanquam instrumentum volandi, a पत् volare suff. *krit.* त्र, servato charactere 1[mae] classis) ala. AM. (Cf. gr. πτερόν, quod fortasse e πτετρον, germ. vet. *fedara* f.; anglo-sax. *fether* penna; lith. *pátalas* culcita plumea; russ. *pero* penna; v. पत्.)

पतत्रिन् *m.* (alas habens, a praec. s. इन्) avis. N. 12. 39.

पताका *f.* (r. पत् s. आक in *fem.*) vexillum N. 25. 6.

पताकिन् *m.* (a praec. s. इन्) vexillarius. UR. 38. 15.

पताकिनी *f.* (a पताका s. इन् in *fem.*) exercitus. RAGH. 4. 82.

पति *m.* (ut videtur, a r. पा regere, correpto आ, s. ति) 1) dominus. N. 1. 2. 2) conjux, maritus. BR. 2. 12. (Lith. *pati-s* dominus in comp. *wiësz-patis* «Landesherr, ein grofser Herr» = Vêd. विश्पति; *pat-s* pro *pati-s*, conjux, maritus; slav. *gos-podj*; russ. *gospodin* dominus; goth. *FADI*, nom. *faths* dominus, dux, in fine compp. ut *hunda-faths*, *bruth-faths*; gr. πόσις e πότις; lat. *potis.*)

पतित्व *n.* (a praec. s. त्व) Abstractum praecedentis, conjugium feminae cum conjuge. N. 3. 6.

पत्तन *n.* (r. पद् s. तन) urbs. HIT. 63. 16. (Sensu et radice convenit lat. *oppidum, ob-pidum*; v. पद्.)

पत्ति *m.* (r. पद् *ire* s. ति) pedes. HIT. 95. 8.

पत्नी *f.* (a पति abjecto इ s. नी, cf. formas velut इन्द्राणी, v. gr. min. 218.) uxor. N. 12. 174. (Cf. gr. πότνια, lith. *pati* uxor.)

पत्र *n.* (etiam पतत्र, r. पत् s. त्र) 1) ala. 2) folium. 3) (r. पद्) currus. RAGH. 15. 48. (Gr. πέταλον, πτίλον.)

पत्रिन् *m.* (a praec. s. इन्) 1) avis. RAGH. 11. 29. 2) sagitta. RAGH. 3. 53.

1. पथ् 1. *P.* ire. (Cf. पद् et पथिन्.)

2. पथ् v. पथ, पथिन्.

पथ *m.* (r. पथ् s. अ) via, regio, *in fine compp.* IN. 1. 31. (V. पथिन् et cf. gr. πάτος; germ. vet. *pad, fad, phat, pfat*, Them. *padi* etc. via, semita; anglo-sax. *padh, paedh*; hib. *fath* «a district, a field, a green, a lawn», *fatha* «a plain». V. पथिन्.)

पथिक *m.* (r. पथ् s. इक) viator.

पथिन् *m.* (in casibus fort. पन्थन्, Nom. पन्थास् e पन्थंस्, v. gr. min. 198. not., in casibus debilissimis पथ्, v. gr. 223.) via. (V. पथ = πάτος; cum पन्थन् conferatur lat. *PONT, pons*; slav. *pútj* via e *pontj*, v. gr. comp. 255. *g.*; hib. *fathan* «journey».)

पथ्य (a पथ् ire, nisi a पथिन् vel पथ via, s. य, v. gr. 651.) conveniens, aptus.

1. पद् 4. *A.* (Part. pass. पन्न, Praet. mltf. अपत्सि, in tertia pers. अपादि ad analogiam Pass.; v. Pan. III. 1. 60.) ire, adire. MAH. 1. 4288.: महर्षिस् ताम् अपद्यत· (V. पद् pes et cf. पत्, पथ्, पल्, lat. *cado, cedo*, mutatâ lab. in gutt. sicut e. c. in *coquo* = पच्; *pello*, nisi pertinet ad चल् q. v., per assimilationem explicari posset ex *peljo* pro *pedjo*, mutato *d* in *l*; gr. πηδάω convenit cum